

РОДНИ КЖТОВЕ

Едно отъ седемтъ Рилски езера

НАШИТЪ КОНКУРСИ

Втори конкурсъ

Коя книга най-много ви е харесала отъ български писателъ?

Оная книга която получи най-много гласове ще се закупи отъ редакцията и ще се изпрати на всички деца отъ оная група, която я е посочила!

Всѣко дете има право да посочи само една книга отъ български писателъ!

Ако две книги получатъ по равно гласове ще се закупятъ и отъ дветъ книги толкова екземпляри, колкото деца сж участвували.

„БЪЛОГУШКО“

Най-голѣмъ романъ за деца и юноши отъ ГРИГОРЪ УГАРОВЪ

Цена 30 лева.

Всѣки може да си го поръча, като получи безплатно книгата „Горското дете“ за 15 лв.

Адресъ: МИЛКА ЧЕРВЕНКОВА ул. „Карлжкѣ“ № 16—София V

Другарски съветъ

Братко, Зайко, лудъ не ставай, а пази се и внимавай.
Въ зелето не скитай много, че пждаря твърде строго пази съ пушка въвъ ржката.
Често гуши се въ тревата.
Задъ колибата се крие и децата лошо бие.
Ако вѣрвашъ въвъ недѣля, щѣше мене да застреля както гризехъ съсъ устата, зелка вкусна отъ лехата.
Но не питай ме за края, какъ избѣгахъ, самъ си зная.
Братко Зайко лудъ не ставай, менъ послушай и внимавай.

Любомиръ Дойчевъ

Зжбитѣ ми сж бѣли и здрави, защото редовно ги мия съ сухата паста за зжби

„ЛО:ЛА“

ИГРИ И ЗАБАВИ

Това куче може да се направи отъ една тиквичка и фасулъ.

ИНТЕРЕСНИ НЪЩА

По случай рождения день на Едисонъ преди нѣколко години единъ неговъ приятелъ направилъ много интересенъ опитъ. Тѣ били седнали на една маса съ великия изобретателъ. Приятелътъ му пуца поздравителна телеграма. Само за 50 минути телеграмата обикаля свѣта и стига до Едисонъ който билъ срещу изпращача. Телеграмата е пропжтувала презъ Чикаго, Лосъ Анжелостъ, Санъ-Франциско, Ванкуверъ, Винипегъ, Монреалъ, Кансо и Лондонъ. Отъ тамъ е минала презъ Лисабонъ, Гибралтаръ, Малта, Александрия, Суезъ, Бомбай, Сингапуръ, Шанхай, Нангазаки и Токио.

Вестникъ който излиза само въ единъ брой.

Въ Пекингъ (Китай) е излизалъ 800 години по редъ само въ единъ екземпляръ вестникъ „Пекингски новини“. Той е ималъ 16 страници и е печатанъ само за Китайския императоръ. Този вестникъ е най-стария въ свѣта.

Кжщичката на Златкови е до самото езеро. Или не, тя почти плува въ езерото. Онова, хубаво сребърно езеро, въ което се оглеждаха вѣрбитѣ край брѣга. Кждето месечинката си играе и превръща водата въ чисто сребро.

Кжщичкитѣ край брѣга, каточели плуватъ въ езерото. Но Златковата кжща е най-близо до водата. Подпира се на голѣмитѣ вѣрби и гледана отъ далече прилича на стариненъ корабъ.

Златка и Златанчо сж братче и сестриче. Тѣ много се обичатъ. Толкова много, колкото обичатъ и хубавото езеро. Годиניתѣ и на двамата сж малко. Толкова малко, колкото вечернитѣ вълнички на езерото.

Тѣ стоятъ единъ до другъ и тази вечеръ надвесени надъ водата. Гледатъ усмихнати, какъ месечинката отъ небето влиза въ езерото и блѣсти ослепително.

А ето ги на дъното и рибкитѣ. Съ сребърни перки се разхождатъ въ дълги редици.

— Искашъ ли да станешъ рибка, Златке? — пита я Златанчо.

— Искамъ, а ти? — усмихва се Златка.

Сребърното езеро

Разказъ отъ СЛАВЕ ЕЗЕРОВЪ

— Не, азъ не искамъ да съмъ рибка. Азъ искамъ такъвъ, какъвто съмъ си да мога да ходя по дъното, както по сушата и да разглеждамъ всичко. Ще ходя навжтре въ езерото... много навжтре, чакъ при езерната царица...

— А мене ще ме вземешъ ли? — пита умолително Златка братчето си.

— Ще те вземе, Златке.

— А, не може! — обади се една сребърна рибка, която се бѣ спрѣла близо до тѣхъ подъ водата, — царицата ме изпрати само тебе да взема.

— Гледай, рибка, пѣкъ говори! — смаяха се Златка и Златанчо.

— Разбира се, че говоря. Нали съмъ на служба при царицата.

— При коя царица? — запита смаяния Златанчо, като разглеждаше сребърната рибка.

— Нашата сребърна царица, за която разправяше ти до сега на Златка. Царицата чу какво си говорите и ме изпрати да те взема.

— Ами сестричката ми?

— Тя ще те чака на брѣга, до като се върнешъ.

— Не мога да дойда безъ нея, — каза тжжно Златко.

— А азъ не мога да те взема съ нея, — отвърна рибката.

Натжжи се Златанчо, но Златка му се усмихна:

— Иди, братко, самъ. Азъ ще те чакамъ тука, за да ми разкажешъ веднага какво си видѣлъ.

— Да — обади се и рибката: — Така е по-хубаво. Хайде, побързай, че ще почне свадбата.

Кой ще се жени?

— Царската дъщеря.

— Ахъ, Златко, побързай да видишъ булката и да ми кажешъ каква свадба правятъ рибкитѣ — развика се сестричката.

Златанчо цѣлуна Златка и побърза да се качи на гърба на сребърната рибка.

Рибката бързо заплува къмъ дъното.

Златанчо вѣрви и не знае кое по-рано да гледа. Наоколо му малки кжщички, а отъ прозорчетата се показватъ чудни шарени рибки. По улицитѣ на езерото се разхождатъ различни риби, които бѣ виждалъ Златанчо на картинкитѣ въ учебника на батко си (Следва)